

ρουμ' Σαμοθρ. "Αἰτε πάμε Πόντ. (Τραπ.) "Αἰντε κολυμπή-
νουμε "Ηπ. "Αἰτε ἄς ἄμ' (ἐμπρός, ἄς πηγαίνωμεν) Καπ.
Αἰτε νὰ δακώσουμε νὰ χαϊψιά, γιατί εἶμαι νηστικός ἀπὸ τὴν
ὕγῃ Πελοπν. (Σαραντάπ.) "Αἰστε, παιδιά μ', νὰ φύγουμε
"Ηπ. "Αἰδεστε νὰ κλώνωμε Κρήτ. Χαϊτέστε ἄς πάμε Πόντ.
Αἰδοῦντι νὰ πλαγιάσουμι Λέσβ. (Καλλον.) Γιὰ ἀδέτι νὰ τελειώ-
σουμι γλήγουρα τὴ δ'λειά μας Αἰτωλ. Χάιντε χάιντε κ' ἐπῆγε
βραδέως, ἀλλὰ διαρκῶς βαδίζων ἔφθασε) Πελοπν. (Σου-
τεν.) Χάιντε χάιντε χάιντε 'ς τὴ δουλειά, ὡς ποῦ ξεπατώθη
διαρκῶς ἐργαζόμενος ἀπέθανεν ἐκ κοπώσεως) Πελοπν.
Τρίκκ.) "Αδε δὰ καὶ θὰ λογαριαστούμενε! (μένε ἡσυχος καὶ
ἀλογ.) "Απειλή) Κρήτ. "Εχον 'ς τὸν σπῖτ' ἕνα κρασέλλ' ποῦ
αἰδι αἰδι! (ἔχω εἰς τὸ σπῖτι ἕνα κρασί ποῦ σ' ἐνθουσιάζ-
ει) Λέσβ. "Αμε νὰ πὰς (πήγαινε) Πελοπν. (Λακων.) κ. ἄ.
Αμε δέβα (πήγαινε δέβα = διάβαινε) Κερασ. "Α τὴ μία
ἃ τὴν ἄλλη, ἀγαστρώνεται ἡ βασίλισσα μετὰ τὸ δράκω (ἐκ
παραμυθ.) Θήρ. Τοὺς ἔδουσι ἀπὸ λίγου κρασί νὰ πιοῦν κὶ ἃ
'κόμα λίγου ἃ 'κόμα λίγου, ὅσο ποῦ τοὺς μέθ'σι καλὰ καλὰ
(ἐκ παραμυθ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) || Φρ. "Α νὰ σὲ δῶ!
(προτροπὴ) σύννηθ. "Αι δὰ κ' ἐγὼ σὲ σάζω! (ἃ, ἔννοια σου
καὶ ἐγὼ θὰ σε διορθώσω! "Απειλή) Λευκ. "Αι δὰ κ' ἔννοια
σου! (συνών. τῇ προηγουμένῃ) αὐτόθ. "Αιδε κ' ἐσύ! (σιώπα,
καλὲ καὶ σύ! κυρίως φύγε ἀπ' ἐδῶ μ' αὐτὰ ποῦ λές!) Πόντ.
(Χαλδ.) Καλέ, ἄντες! (συνών. τῇ προηγουμένῃ) σύννηθ.

ἀγωγή ἡ, λογ. κοιν.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀγωγή.

"Η ἐξάσκησης νομίμου δικαιώματος πρὸς ἐπιδίωξιν
διὰ τῆς δικαιοσύνης τῶν ὀφειλομένων ἢ ἐπανόρθωσιν
ἐπενεχθέντος ἀδικήματος, συνήθως μετὰ τῶν ρ. κάνω
καὶ κινῶ: Τοῦ ἔκαμα ἀγωγή διὰ νὰ τοῦ πάρω τὰ χρεωστού-
μενα. "Αν δὲ σοῦ τὰ δώση τὰ χρήματα, νὰ τοῦ κινήσης ἀγωγή.

ἀγῶγι τό, ἀγῶγιου Μακεδ. (Χαλκιδ.) ἀγῶγι σύννηθ.
ἀγῶι σύννηθ. ἀώι Κάμπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ. ἀγῶιν
Χίος ἀγῶδιν Λυκ. (Λιβύσσ.) 'γῶι Λεξ. Λεγρ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀγῶγιον = φορτίον ἀμάξης.

1) "Η δι' ἀγωγέως μεταφορὰ πράγματός τινος Σίφν.
Σκόπ. κ. ἄ.: "Εμένα θὰ μοῦ κωσιτίσουν τ' ἀγῶγια καὶ τὰ
μαντζώματα (μαντζώματα = συγκομιδὴ ἐλαιῶν) Σίφν. Τέσσιρ'
ἀγῶγια ἔκαμα σήμιρα μὲ τοῦ γαῖδουρ' σας Σκόπ. 2) "Η
διὰ τὴν μεταφορὰν ἀμοιβῇ, τὰ κόμιστρα, τὰ μεταφορικά
σύννηθ.: "Εκατὸ δραχμὲς εἶναι τὸ ἀγῶγι. Κουβαλεῖ ὅλη μέρα
πέτρες καὶ παίρνει ἕνα σωρὸ ἀγῶγια σύννηθ. || Παροιμ.
Τ' ἀγῶι ξυπνᾷ τὸν ἀγωγιάτη (ἢ προθυμία καὶ τὸ ἐνδιαφέ-
ρον ἐξεγείρονται ἐξ ἐλπίδος κέρδους) σύννηθ. β) Τὸ
ποσὸν τοῦ ἐλαίου τὸ παρεχόμενον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην
ἐλαιωτριβείου ὡς ἀμοιβῇ διὰ τὸ ἄλεσμα τῶν ἐλαιῶν Παξ.:
Τοῦ εἶπα, ἔλα νὰ πάρης τ' ἀγῶι σου, γιατί θάν τὸ πουλήσω
τὸ λάδι μου. γ) Κέρδος, συμφέρον Σίφν.: Αὐτὴ ἡ δου-
λειὰ δὲν ἔχει ἀγῶγι 3) "Η ἐπὶ μεταφορᾷ μίσθωσις
φορητοῦ ζώου ἢ ὀχήματος σύννηθ.: "Ο ἀμαξᾶς ἔχει
ἀγῶι. "Ο ἀγωγιάτης εὐρῆκε ἀγῶγι. Θὰ πιάσω ἀγῶγι. "Εχω
ἀγῶγι γιὰ τὸ δεῖνα μέρος σύννηθ. "Αγῶγια τώρα δὲν κάνω
Μύκ. || Φρ. "Εχει ἀγῶγι (ἐπὶ γυναικὸς ἐπιμόρφου διαγω-
γῆς. Πβ. τὰ ἀρχ. μισθοῦσθαι, μίσθωμα, ἐπὶ τῶν ἐταιρῶν
λεγόμενα) Ἀρχαδ. || Παροιμ. Τ' ἄλογο ἀποκάτω ἀπ' τ' ἀγῶγι
ψοφάει (ἐπὶ τοῦ τὰ πάντα διὰ τὸν μισθὸν ὑπομένοντος)
ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² 289,64. 4) Ὑποζύγιον, φορητὸν
ζῶον Λέρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λακων.): Μιὰ 'νχεᾶ
φυρῶει πρέπει νὰ φέρετε μετ' ἃ ὅγια νὰ χωματίσωμε δὸ δῶμα
('νχεᾶ = νυχῆα, ὀλίγον, φυρῶει = κοκκινόχωμα) Ἀπύρανθ.

ἀγωγιάζω "Ηπ. Πελοπν. (Γέρμ. Καλάβρυτ. Οἰν.)
Σῦρ. ἀγονιάζον Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀγουιάζον Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

Τὸ μεσν. ἀγωγιάζω.

1) 1) Δίδω, παρέχω ζῶον μετ' ἀγῶγι, μισθῶ "Ηπ.
Θράκ. (Ἀδριανούπ.) κ. ἄ.: Τὸ ἀγῶγιασα τ' ἄλογο εἴκοσι
γρόσια "Ηπ. 2) Λαμβάνω ζῶον μετ' ἀγῶγι, μισθοῦμαι
"Ηπ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Οἰν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Θέλω
νὰ 'βρω κᾶνα ζῶ ν' ἀγωγιάσω Καλάβρυτ. "Αγῶγιασα τὸ μου-
λάρι τοῦ δεῖνα καὶ κονβάλησα χωρῶκι (ἄσβεστον) Γέρμ.
"Αγῶγιασα μπλάρ νὰ πᾶν Αἰτωλ. "Αγωγιάστηκαν τ' ἄλογα
ἀπὸ τὸν δεῖνα "Ηπ. || Φρ. "Αγῶγιασα τοῦ διάουλου μ' μ' αὐτὸ
τοῦ μπλάρ π' ἀγόρασα (ἐπὶ ἡμιόνου δυστρόπου) Αἰτωλ.
3) Μετέρχομαι τὸν ἀγωγέα, ὑπηρετῶ ὡς ἀγωγιάτης
"Ανδρ.: Θὰ 'ρχω τὸ ἐγὼ ν' ἀγωγιάζω. II) Παθ. μεταφ.
ἀσθενῶ Πελοπν. (Τρίκκ. Συκεᾶ Κορινθ.): "Αγωγιάστητε
ὁ δεῖνα Τρίκκ. Πάλι μοῦ ἀγωγιάστητε τὸ παιδί αὐτόθ.
Ν' ἀγωγιάστης! (νὰ περιπέσης εἰς βαρεῖαν ἀσθένειαν!
"Αρά) Συκεᾶ Κορινθ. III) "Εξαφανίζομαι Πελοπν.
(Καλάβρυτ. Συκεᾶ Κορινθ.): "Αγωγιάσ' ἀπὸ μπροστά μου!
(νὰ φύγης! Συνών. φρ. νὰ γκρεμιστῇς! "Αρά) Καλά-
βρυτ. Τ' ἀγωγιασμένο, τί μοῦ 'κανε! (τὸ ἄξιον ὀλέθρου,
ὁ εἶθε ν' ἀπόληται. "Αρά) Συκεᾶ Κορινθ.

ἀγῶγιασμα τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ.) κ. ἄ.

"Εκ τοῦ ρ. ἀγωγιάζω. "Η λ. καὶ παρὰ Σομ.

Μίσθωσις ὑποζυγίου ἐνθ' ἄν.: Θέλω νὰ 'βρω κᾶνα
μουλάρι γι ἀγῶγιασμα Καλάβρυτ.

ἀγωγιάτης ὁ, κοιν. ἀγωγιάτ'ς Πάρ. (Λεῦκ.) ἀγου-
γιάτ'ς "Ηπ. (Κόνιτο.) "Ιμβρ. Σάμ. ἀγουιάτ'ς Στερελλ.
(Αἰτωλ.) κ. ἄ. ἀγωγιάτα Τσακων.

"Εκ τοῦ οὐσ. ἀγῶγι. "Η λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) "Ο ἔχων ὑποζύγιον ἢ ἄμαξαν, ἐφ' ὃν μεταφέρει
ἀνθρώπους ἢ πράγματα ἐπὶ μισθῶ κοιν. καὶ Τσακων.:
Πάει πράματα ὁ ἀγωγιάτης κοιν. || Παροιμ. "Ο ἀγωγιάτης
νὰ 'ν' καλὰ κὶ ἄλογα εἶναι τόσα! (ἐπὶ γαμβροῦ δυναμένου
νὰ εὐρῇ καὶ ἄλλην νύμφην ἐν περιπτώσει διαλύσεως μνη-
στείας) Παξ. Συνών. κίρατζῆς. 2) "Ο μισθωτὸς
ἄλωνιστῆς (ἐκ τῆς σημ. τοῦ μεταφέρειν τι ἐπὶ μισθῶ
προέκυψεν ἢ τοῦ ἐργάζεσθαι καθόλου ἐπὶ μισθῶ, ὅθεν
καὶ ἡ τοῦ ἄλωνίζεσθαι) Πελοπν. (Ὀλυμπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.):
Ποῖον εἶχες ἀγουιάτ' π' ἀλώθ'σι τοῦ σιάρ' σ'; Αἰτωλ. 3)
Πληθ. ἐν ἡ συνθηματικῇ γλώσσῃ οἱ πόδες "Ηπ. (Κόνιτο.)

ἀγωγιάτικος ἐπίθ. "Ανδρ. Θήρ. κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ.
Βυζ.

"Εκ τοῦ οὐσ. ἀγωγιάτης. Πβ. μεσν. ἐπίθ. ἀγω-
γιατικός.

1) "Ο ἀνήκων εἰς τὸν ἀγωγιάτην ἐνθ' ἄν.: "Αλογο ἀγω-
γιάτικο Λεξ. Περίδ. Βυζ. 2) Τὸ οὐδ. οὐσ., ἡ ἀμοιβῇ
τοῦ ἀγωγέως διὰ τὴν μεταφορὰν πραγμάτων, κόμιστρα,
μεταφορικά Λεξ. Περίδ.: Πλήρωσε τὸ ἀγωγιάτικο. Πβ.
ἀγῶγι.

ἀγωγίζω ἀμάρτ. ἀουίζω Κάμπ.

"Εκ τοῦ οὐσ. ἀγωγός.

"Ανοίγω ἀγωγόν, ὁχετὸν ὕδατος.

ἀγωγός ὁ, "Ικαρ. Κρήτ. Χίος κ. ἄ. ἀωός "Ικαρ.
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀγός "Ηπ. ("Αρτ.) Θράκ. (Αἰν. Γανόχ.
Γέν. Μυριόφ. Περίστασ. Σαρεκκλ.) "Ιμβρ. Προπ. ("Αρτάκ.

